

PROPOSTA DE RECERCA

La gramàtica del català ha anat transformant-se al llarg dels segles, ja sigui per canvis impulsats per les institucions lingüístiques de torn o per la influència d'altres idiomes. Un dels aspectes morfosintàctics més icònics de la llengua catalana són els pronoms febles, una classe d'elements gramaticals àtons molt freqüents i utilitzats, ja que es poden fer servir per substituir-ho gairebé tot. Tanmateix, en els darrers anys, nombrosos lingüistes i acadèmics han avisat que l'ús d'aquest tipus de pronoms va cada cop més a la baixa, especialment entre les generacions joves. Una causa d'aquest fenomen podria ser la influència del castellà, una llengua que té menys clítics i que, per tant, ens pot dur a calcs incorrectes quan parlem en català.

Dit això, la meua pregunta general de recerca se centra en corroborar o refutar aquesta percepció social que existeix sobre l'ús decreixent o incorrecte d'alguns pronoms febles en els joves. Una resposta a aquesta qüestió ens permetria preveure si els clítics seguiran presents en un futur en la llengua oral o si inevitablement desapareixeran amb el temps. En cas que ens trobéssim en aquest darrer escenari, l'estudi serviria per instar als experts i a la societat a buscar solucions per evitar-ne la desaparició. Per tal de respondre a la pregunta general, he decidit centrar la recerca només en el pronom *en*, atès el gran ventall de funcions que cobreix i el fet que no existeixi en castellà. D'aquesta manera, la pregunta específica de recerca seria la següent: *existeix una correlació entre l'edat i el nombre d'errors relacionats amb l'ús en un context informal del pronom feble en?* Les dos variables serien *edat* i *percentatge d'error*.

Si disposés de recursos il·limitats, realitzaria una anàlisi d'una conversa o de fragments de converses de totes les persones que tenen el català com a L1 per tal d'obtenir dades sobre quin percentatge d'error cometien (per error s'entenen omissions incorrectes del pronom o usos inadequats, com ara pleonasmes). Es podrien recollir les dades mitjançant observació directa. No obstant, atès que és impossible arribar a tots els parlants catalans, caldria seleccionar una mostra representativa d'individus amb el català com a llengua materna i de diverses edats. La selecció es podria fer a partir d'un qüestionari anònim en què es preguntés l'edat i la llengua materna; d'aquesta forma es garanteix l'aleatorietat de la mostra. Pel que fa a la seva mida, caldria fer una estimació prèvia mitjançant una regressió per tal de determinar el nombre més adequat de participants per obtenir uns resultats fiables i representatius.

Un cop s'hagués seleccionat la mostra, el següent pas seria l'obtenció de dades, que es recollirien a través de gravacions de converses i diàlegs informals dels participants. Per tal de garantir la màxima naturalitat possible i evitar possibles correccions per part dels subjectes, no se'ls informaria de l'objectiu de l'estudi fins un cop acabades les gravacions. Una vegada obtingudes les converses, s'haurien de transcriure i, tot seguit, caldria calcular el percentatge d'error de cada individu (*[situacions en què no s'ha utilitzat o s'ha usat malament el pronom en / total de situacions en la conversa en les quals s'hauria d'utilitzar el pronom en] * 100*) i classificar-ho segons l'edat.

Tal com està plantejada aquesta hipotètica investigació, es podria produir algun biaix en el resultat final, ja que no es tindrien en compte altres variables importants, com ara l'educació del participant o el dialecte en què parla.